

25/05/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורו של עדו סוקולובסקי ממרץ 2010 - על מקומם של קרובי המשפחה של מאושפזים, וההתנגשות בין הצרכים של בני המשפחה המודאגים לבין עומס העבודה שמוטל על הצוות הרפואי:

"האמת היא שיש לי הרבה מה לספר על הפעם שבה אושפז אבא שלי בבית חולים בירושלים אבל אני רוצה להתייחס רק לדבר נקודתי אחד. אולי זה לא יראה קריטי, בכל זאת יש כאן סיפורים יותר קורעי לב, אבל האבא הקשיש שלי היה מאושפז במחלקת טיפול נמרץ במשך כמה ימים. מכיוון שזה בכל זאת טיפול נמרץ אז שעות הביקור הן די מוגבלות. לכן הקפדתי להגיע בשעה 10:00 בבוקר כי בטיפול הנמרץ מתאפשרים ביקורים בין 10:00 ל-12:00 בבוקר ובין 16:00 ל-20:00 בערב – אל תתפסו אותי במילה.

אז הגעתי ב-10:00 על השעון. רק בשעה 11:30 פתחו לנו את הדלת.

הרופאה שפתחה את הדלת לא אמרה שהיה מקרה חירום בלתי צפוי – את זה עוד הייתי יכול להבין - אלא הסבירה לי שאם זה היה תלוי בה הייתה חצי שעת ביקור בבוקר ועוד אחת בערב וזהו. היא לא היתה אדיבה במיוחד, בלשון המעטה.

אמרתי לה שאומנם אינני רופא טיפול נמרץ אבל בכל זאת גם לי יש עוד דברים לעשות בחיים חוץ מאשר לחכות במסדרון, ושלא אני קבעתי שלט מתכת בקיר עם שעות הקבלה המפורטות שם.

שיהיה ברור, אם היו קובעים חצי שעה בבוקר לביקור הייתי מגיע באותה חצי שעה ולא מבזבז את זמני. אני לא מתיימר להבין בנהלי טיפול נמרץ ואולי באמת הרופאה צודקת ומישהו שאיננו מבין דבר בעבודת בית חולים קבע בנדיבות שעות שהן בלתי אפשריות בשביל הצוות. מצד שני, אם אין מקרה קריטי ואלו השעות שנקבעו, אני מצפה שהצוות יעמוד בהן. אלו הנהלים של בית החולים בדיוק כמו הנהלים שקובעים שיש לזרוק לפח מזרק שאיננו סטרילי.

בשורה התחתונה, אדם יוצא באמצע יום עבודה לבית החולים כדי לבלות רבע שעה עם קרוב מאושפז, ומוצא את עצמו מקדיש שעתיים לביקור למרות שבפועל הוא היה בדיוק את אותה רבע שעה בביקור עצמו (אחרי זה סילקו אותו. טיפול נמרץ, כן?).

אז הנה דוגמה לזלזול, לא בחולה אלא בקרוביו. שיחכו במסדרון, שיבזבוזו את זמנם. הם אפילו לא מאושפזים אז מה הם מתלוננים?"

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחיות נמצאת בדיכום.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת